

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către părțile vătămate Fodea Cristina și Driomin Denis, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Bălți din 28 februarie 2017, în cauza penală privindul pe

Damian Igor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. x

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 18.07.2016-28.02.2017
2. instanța de apel: 30.03.2017-13.12.2017
3. instanța de recurs: 12.03.2018 - 25.04.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 28 februarie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Damian Igor Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod penal, la 2 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dispunând neexecutarea acesteia, dacă în această perioadă Damian Igor, nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost încasat de la Damian I. suma prejudiciului cauzat părților vătămate Driomin Denis – 14.500 lei cu titlu de prejudiciu material și lui Fodea Cristina – 7.000 lei cu titlu de prejudiciu material, 1.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 1.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. În rest, alte sume solicitate au fost respinse.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, Damian I., la data de 05 februarie 2016 orele 11.00, aflându-se la domiciliu în ospetie la cunoscuta sa - Fodea Cristina, situat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, având scopul sustragerii bunurilor altei

persoane prin escrocherie, sub pretextul folosinței temporare a unor bunuri, a primit prin înșelăciune și abuz de încredere de la Driomin Denis (concubinul lui Fodea C.) laptopul de model „Asus F553M” în valoare de 12.000 lei și telefonul de model „Sony XPERIA C1905” nr. de IMEI xxxxx în valoare de 2.500 lei, iar în total bunuri în valoare de 14.500 lei. Ulterior, peste o perioadă de timp, Damian I., continuându-și intențiile criminale, a gătat aceste bunuri la lombardul „Blago-Grup” SRL mun. Xxxxx, laptop contra sumei de 2.500 lei, telefon mobil contra sumei de 500 lei, iar banii primiți i-a cheltuit pentru necesități personale, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot el, continuându-și intenția criminală, la începutul lunii mai 2016 orele 17.00, aflându-se la domiciliu în ospeție la cunoscuta sa - Fodea Cristina, situat în mun. Bălti, str. Xxxxx, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin escrocherie, sub pretextul folosinței temporare a unor bunuri, a primit prin înșelăciune și abuz de încredere de la Fodea C. laptopul de model „HP” în valoare de 7.000 lei. Ulterior, peste o perioadă de timp, Damian I., continuându-și intențiile criminale, a gătat acest laptop la lombardul „Blago Grup” SRL mun. Bălti, contra sumei de 1.600 lei, iar banii primiți i-a cheltuit pentru necesități personale, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* faptele inculpatului, Damian I., în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul, Chiriac Stela, în numele părții vătămate Driomin Denis, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei penale și laturii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului, Damian I., să-i fie stabilită pedeapsă cu închisoare și executare reală, și admiterea integrală a acțiunii civile depuse de Driomin D., cu încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de 14.500 lei, a prejudiciului moral în valoare de 10.000 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 2.000 lei.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu este de acord cu aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece acesta nu s-a căit sincer de cele comise. Consideră, că inculpatul a depus cererea de examinare a cauzei conform art. 364¹ CPP, doar pentru a beneficia de reducerile respective prevăzute de acest articol și nu a fost o căință sinceră și recunoaștere a vinovăției, deoarece dacă îi părea rău de cele întâmplate, încerca măcar să-și ceară scuze și să repare prejudiciul suportat. Astfel, pedeapsa în privința inculpatului nu este echitabilă față de cele comise de către acesta, instanța aplicând într-un mod eronat și neeficient prevederile Codului penal ce țin de individualizarea pedepsei penale;

- urmează a fi admisă integral acțiunea civilă, deoarece a fost victima unei infracțiuni comise de inculpat, care l-a considerat de prieten, avea acces la aceasta în casă, avea încredere în el, însă s-a folosit de stima acordată. În urma infracțiunii

comise, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil, adică prejudiciu material în valoare de 14.500 lei. Totodată, prin infracțiunea săvârșită i-a fost cauzat și prejudiciu moral pe care îl percepe a fi unul serios, în valoare de 10.000 lei, deoarece pe Damian I. l-a considerat ca prieten, avea încredere în el, însă acesta s-a folosit de stima sa, astfel fiind traumatizat psihologic foarte puternic. Pentru laptopul „Asus F553M” achita la acel moment creditul, finisând de achitat doar la sfârșitul anului 2016, dar nu avea posibilitatea de a se folosi de lucrurile necesare.

3.2 Avocatul, Chiriac Stela, în numele părții vătămate Fodea Cristina, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei penale și laturii civile cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului, Damian I., să-i fie stabilită pedeapsă cu închisoare și executare reală, și admiterea integrală a acțiunii civile depuse de Fodea C., cu încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de 12.000 lei, a prejudiciului moral în valoare de 2.000 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 2.000 lei.

În motivarea apelului a invocat argumente similare cu cele invocate în apelul declarat în numele părții vătămate, Driomin D., specificând doar că în urma infracțiunii comise i-a fost cauzat părții vătămate, Fodea C., un prejudiciu considerabil, pe care l-a concretizat în ședința de judecată, deoarece la ziua comiterii crimei nu a contactat cu mama și nu a știut sigur prețul laptopului, ce era în valoare de 12.000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința. Totodată, a fost încasat de la Damian Igor în beneficiul lui Driomin Denis cheltuielile suportate pentru asistența juridică în cadrul Curții de Apel Bălți în sumă de 2.000 lei, precum și în beneficiul lui Fodea Cristina, cheltuielile suportate pentru asistența juridică în sumă de 2.000 lei.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a considerat, că soluția primei instanțe referitor la vinovăția inculpatului, este pe deplin justificată și corect încadrată în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ținând cont de probele administrate și cercetate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La capitolul numirii pedepsei principale inculpatului, Damian I., instanța de apel a considerat concluzia primei instanțe corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale, ținându-se cont de prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele ce caracterizează persoana inculpată, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Instanța de apel a reținut, că lipsesc careva împrejurări ce ar genera aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai aspre, așa cum pledează apărarea în interesele părților vătămate, deoarece infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind gravă, ținându-se cont de scopul și motivul comiterii infracțiunii. De asemenea, s-a menționat că, în cadrul urmăririi penale, la înaintarea învinuirii, cât și în cadrul

cercetării judecătorești, inculpatul Damian I. a recunoscut integral vinovăția imputată, căindu-se sincer de cele comise.

La fel, instanța de apel a reținut, în contextul normei art. 76 alin. (1) Cod penal, în calitate de circumstanță care atenuează pedeapsa penală ca fiind recunoașterea de către inculpat a vinovăției în comiterea infracțiunii imputate, căința sinceră, precum și comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni grave, faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat, nu este angajat în câmpul muncii și nu dispune de careva venituri stabile, acestea circumstanțe fiind luate în considerație la numirea pedepsei și care au generat suspendarea pedepsei aplicate față de inculpat.

Solicitarea apelantului privind numirea unei pedepse mai aspre, este neîntemeiată și datorită faptului că nu s-au constatat careva circumstanțe care ar agrava pedeapsa penală, în temeiul art. 77 Cod penal. Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect și echitabil a decis, că față de inculpat urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel referitor la argumentele formulate de către apelanți, în vederea încasării prejudiciului material cauzat prin infracțiune a considerat că, prima instanță întemeiat a admis în principiu acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, având în vedere bonurile prezentate, deoarece părțile vătămate nu au prezentat careva probe ce ar demonstra altă sumă a mărimii prejudiciului material și din ce constă acesta.

Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a notat că, în temeiul art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Astfel, instanța de apel a menționat, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de fond, părțile vătămate nu au indicat motivele solicitării prejudiciului moral.

Referitor la cheltuielile suportate pentru asistența juridică, instanța de apel a considerat posibil de a le încasa în mărimea solicitată de avocatul, Chiriac Stela, în numele părților vătămate, Driomin D. și Fodea C., în sumă a câte 2.000 lei, deoarece potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Totodată, sumele pretinse, sunt confirmate prin bonurile de plată anexate la materialele cauzei și părțile vătămate susțin achitarea acestor sume, astfel instanța de apel nu a constatat careva impediment de a le dispune spre încasare, respectiv activitatea desfășurată de către avocatul, Chiriac Stela, în prezenta cauză nu a fost contestată de părți.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Partea vătămată, Fodea Cristina, care solicită casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei penale și laturii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului Damian I., să-i fie stabilită pedeapsă cu închisoare și executare în penitenciar, admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea de la Damian I. a prejudiciului material în sumă de 12.000 lei și a celui moral în sumă de 2.000 lei.

În motivarea recursului ordinar au fost invocate argumente identice cu cele din apel.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2 Partea vătămată, Driomin D., care solicită casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei penale și laturii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului Damian I., să-i fie stabilită pedeapsă cu închisoare și executare în penitenciar, admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea de la Damian I. a prejudiciului material în sumă de 14.500 lei și a celui moral în sumă de 10.000 lei.

În motivarea recursului ordinar, la fel, au fost invocate argumente identice cu cele din apel.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, părțile vătămate invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, precum și în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În același timp, Colegiul penal constată din recursurile declarate, că părțile vătămate nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor cauzei, ce în opinia recurenților, indică la aplicarea nejustificată a suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare inculpatului, conform art. 90 Cod penal, precum și în latura civilă urmând a fi încasat prejudiciul material și moral în cuantumul solicitat.

Referitor la temeiul invocat de recurenți în fața instanței de recurs, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că această normă procesuală de fapt stipulează 5 cazuri de casare după cum urmează:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- dispozitivul hotărârii este expus neclar;
- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, reieșind din conținutul recursurilor declarate nu se atestă și nici nu se întrevede o careva argumentare sub aspectul prezenței vreunui temei pentru recurs din cele prevăzute la norma procesuală enunțată mai sus. Respectiv, invocarea normei menționate ca temei pentru recurs, Colegiul penal o apreciază ca fiind una formală și nemotivată, ceea ce este inadmisibil la declararea recursului ordinar.

Cu toate că, părțile vătămate nu au indicat și nu au motivat care din temeiurile prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală au fost admise ca eroare de drept la judecarea cauzei în ordine de apel, analizând hotărârea contestată a instanței de apel, Colegiul consideră, că în prezenta speță instanța ierarhic inferioară și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelurilor declarate în numele părților vătămate în prezenta cauză, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții. Totodată, Colegiul penal atestă, că instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri plauzibile și argumentate asupra acestora, în coraport cu probele administrate în prezenta speță, ce au fost verificate în ședințele de judecată. Prin urmare, instanța de recurs conchide, că temeiul pentru recurs invocat de recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Totodată, în urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, în prezenta speță, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind în privința acestuia suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurenți la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, conform art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și

principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestora, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevedea pedeapsă, la momentul săvârșirii acesteia, cu amendă în mărime de la 500 la 1.000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în*

cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpatul a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au reținut ca circumstanțe atenuante, recunoașterea vinei și căința sinceră, ce au atras incidența prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i redusă pedeapsa principală cu o treime. Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu au fost constatate în cauza dată.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul, Damian I., la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, are o vârstă tânără ce nu depășește 21 ani.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând caracteristica pozitivă a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, vârsta tânără a inculpatului.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de

a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurenților privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Damian I.

Referitor la solicitarea părții vătămate, Driomin D., de a-i fi admisă integral acțiunea civilă, cu încasarea prejudiciului material în valoare de 14.500 lei și prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei, Colegiul penal reține, că această parte vătămată a înaintat acțiune civilă în cadrul urmăririi penale (f.d. 66), în sumă de 14.500 lei, ce a fost admisă integral prin sentința adoptată de către prima instanță, ulterior menținută și prin hotărârea instanței de apel. Astfel, solicitarea repetată de a fi încasat prejudiciul material nu mai poate constitui obiect de judecare, în cazul în care acțiunea civilă înaintată în acest sens, deja a fost admisă integral. În partea ce vizează, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10.000 lei în beneficiul părții vătămate, Driomin D., din contul inculpatului, această chestiune a constituit obiect de discuție în cadrul instanței de apel și asupra căreia instanța de judecată s-a expus întemeiat, fiind menționat faptul, că partea vătămată în cadrul urmăririi penale și nici în procedura primei instanțe nu a invocat cauzarea prejudiciului moral, acesta fiind solicitat abia în instanța de apel. Alegațiile recurentului, precum că i-a fost cauzat prejudiciu moral prin faptul folosirii de către inculpat, pe care îl considera prieten, a încrederii și stimei acordatei, Colegiul penal le apreciază ca insuficiente pentru a fi considerate cu caracter și gravitate semnificativă pentru cauzarea suferințelor psihice, în așa mod urmărindu-se scopul de îmbogățire fără just temei.

În partea ce vizează solicitarea părții vătămate, Fodea Cristina, de a-i fi admisă acțiunea civilă integral, cu încasarea prejudiciului material în sumă de 12.000 lei și a celui moral în sumă de 2.000 lei, instanța de recurs notează, că în cadrul urmăririi penale această parte vătămată a fost recunoscută ca parte civilă în procesul penal, înaintând pretenții de cauzare a prejudiciului material în sumă de 7.000 lei (f.d. 54), ce a fost admis și încasat prin sentința adoptată, ulterior fiind menținute aceste concluzii și în ordine de apel. Totodată, în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, partea vătămată, Fodea C., și-a majorat cuantumul prejudiciului până la suma de 12.000 lei, însă această solicitare a fost respinsă, deoarece ultima nu a prezentat careva acte justificative în sensul majorării costului bunului delapidat, fapt menținut și de către instanța de apel. Învederând cele expuse, instanța de recurs la fel nu se poate îndepărta de concluziile instanțelor de fond, referitor la majorarea cuantumului prejudiciului moral la suma de 12.000 lei, deoarece această solicitare a rămas declarativă, fără a fi prezentate careva acte ce ar confirma cerința dată. Cât privește solicitarea încasării prejudiciului moral în sumă de 2.000 lei, Colegiul penal

va reține la acest aspect concluziile indicate supra, ca și în cazul părții vătămate, Driomin D. Mai mult ca atât, prima instanță prin hotărârea adoptată a dispus încasarea prejudiciului moral în sumă de 1.000 lei, din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, Fodea C., ținând cont de faptul că ultima a fost colegă de clasă cu inculpatul, care venea adesea în ospeție la domiciliul ei, unde locuia cu concubinul și partea vătămată, Driomin D., respectiv sub responsabilitatea sa l-a convins pe ultimul, că poate să-i încredințeze inculpatului laptopul și telefonul mobil. Astfel, Colegiul consideră justificate concluziile instanțelor de fond la capitolul stabilirii cuantumului prejudiciului moral în sumă de 1.000 lei, deoarece în comparație cu Driomin D., partea vătămată Fodea C. a fost traumatizată psihologic mai puternic, acordând încredere inculpatului, luându-și responsabilitatea pentru acțiunile acestuia în raport și cu lucrurile personale ale concubinului și părții vătămate, Driomin D.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care fac referire recurenții și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, deoarece hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În temeiul celor menționate mai sus, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate în prezenta speță, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către părțile vătămate Fodea Cristina și Driomin Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Damian Igor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 23 mai 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie